

Kuşdili

– E.Kirişçi · 09 Kasım 2018

İhtiyar adam sultan papağanlarının kafes alt ızgarasını çıkarmış temizlerken sarı müdahaleden rahatsız, ötmüyor bağııyor, gri vurdumduymaz, çekirdek kabına tünemiş kabukları ağızında çeviriyordu. Kapı zili çalınca ikisi de dehşete düştü. Çığlık çığığa kanat çırpıtlar. İhtiyar alelacele kafesi ızgara üzerine koyup kancaları taktı. Ayaklandı. Odadan çıkarken papağanlar susmuş silkiniyorlardı. Çelik kapının açılma sesi duyuldu. “Oğlum gece gece hayırdır.” Odaya orta yaşlı bir adam girdi. Hareketleri gergin olduğunu söylüyordu. Tekli koltuğa oturdu. Peşi sıra ihtiyar karşısına geçti. Adam yere bakarak “Feride’yle tartıştık. Küçük bir çanta toplayıp gitti. Konuşmak istedim ama,” derken ihtiyar bilmiş tavırla “Oğlum kaç kez söyleyeceğim, alttan aldıkça,” diye devam ederken adamın gözü papağanlara kaydı. İhtiyarın sesini duymaz oldu. Sarı başını eğmiş gri boynunu kaşıyor, gri boynunu eğiyor sarı kaşıyordu. Ara sıra başlarından tüy koparıp bir birlerini kızdırıyor sonra kaşımaya devam ediyorlardı. İhtiyarın sesi yavaş yavaş yükseldi. “Dediğim gibi. Ara babasını ağızına ne geliyorsa,” adam kalkıp odadan çıktı. İhtiyar arkasından baka kaldı. Çelik kapı açılırken dil yuvasında takırdadı.